

Querido pai:

Ao recibir a tua carta sinto medo, moito medo de que che pase algo a ti coma lle pasan a milleiros de homes ou familias que perden a súa xente querida, non sei como escribirche nun carta que agora mais que nunca doume conta do que fixeches por min e non te podes imaxinar o que te quero e o que me acordo de ti, chorando á mañá e a noite e cando escoito algunha noticia sempre cruzando os dedos de que ti esteñas a salvo.

Eu estou traballando nun hospital e a miña nai está traballando de contable nunha fábrica de París de armas e municións para vos. Non estamos moi ben tampouco aínda que bueno para que mentir estamolo pasando realmente mal, sufrindo racionamento, pasando moita fame e deseando que pasen os días. Eu e a miña nai estamos deseando como espero que toda a xente que acabe esta pesadela dunha vez e a ver se por fin desperto ao teu lado, quero que paren tantas mortes, que acabe esta pena, tristeza e mal estar que hai.

Mil bicos da túa filla Annete e da miña nai!!!

Querémoste!